

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 10 Septembrie st. v.

Alegerile de deputați pentru dieta Croației au întărit pozițiunea Starcevicianilor și au câștigat prin aceasta o importanță generală.

Maioritatea viitoarei diete are să fie, ce-i drept, tot guvernamentală, ea însă pare artificială.

Deputații aleși se împart în 4 grupuri: Starceviciani, „naționali“, „independenți“ și Sârbi. Uniți cu „independenții“, Starcevicianii au maioritatea față cu partidul „național“, și numai unit cu Sârbii, acest partid are maioritatea în dietă.

Nu rămâne acum îndoială, că guvernul va să se-și asigureze voturile Sârbilor. Tocmai prin aceasta însă el îi va crea dietei o pozițiune insuportabilă față cu țara.

Voi sînteți slugile Maghiarilor, eară noi servim cauza croată!

Aceasta e frasa, pe care Starcevicianii o aruncă mereu în fața guvernamentalilor pentru-ca astfel să angajeze pe poporul croat pentru sine.

Față cu viitoarea dietă această frasă va avea chiar mai mult efect decât în trecut. Căci în această dietă nu maioritatea deputaților croați va hotărî, ci minoritatea lor unită cu Sârbii, ear această minoritate sînt oameni mai mult ori mai puțin impopulari, pe care Croații îi socotesc impuși. Astfel ori și ce hotărîre a dietei croate va fi primită de opiniunea publică a Croației ca o impunere și va întîmpina o rezistență hotărîtă.

În dieta trecută purtarea Starcevicianilor a fost foarte îndrăzneată, fiindcă ei se sciau aprobați de opiniunea publică croată. Acum, la alegeri, au mai câștigat câteva colegii; aceasta îi va face și mai îndrăzneți. Ei vor merge însă până la extrem, când vor simți, că întreaga Croație îi aprobă.

Care sînt măsurile ce se pot lua contra acestei îndrăzneții?

Se va schimba regulamentul dietei.

Prea bine! — Dar cine va face această schimbare?

Maioritatea impusă, impopulară, urgisită.

Nimic nu poate să le vie Starcevicianilor mai bine la socoteală decât schimbările făcute în asemenea condițiuni contra lor: n'au decât să se opună, să facă gălgăie, să provoace pe adversarii lor la acte de violență, pentru-ca să compromită guvernul și să-l facă imposibil. Și acesta e scopul lor.

Guvernul, fie el ori și care, dispune de întregul aparat al puterii publice și poate, prin urmare, să dispună după placul seu ori și unde, și să suprimă ori și ce mișcare opusă vederilor sale. Practica absolutistă ne-a încredințat însă, că usând numai de puterea ce-i stă la dispozițiune, guvernul stîrnesce curente, pe care în cele din urmă nu le mai poate stăpîni.

De aceea practica absolutistă a fost înlocuită cu cea constituțională.

În practica constituțională guvernul nu dispune în virtutea puterii, ci în vir-

tutea autorității, a trecerii, pe care o are, și îndată ce i se prezintă necesitatea de a recurge la putere, el devine imposibil și mai curînd ori mai târziu trebuie să se retragă.

Guvernul Ungariei a pierdut autoritatea în Croația. Dispozițiunile luate de el, fie ele chiar cele mai bune, întîmpină rezistență în Croația, anume pentru-că el le-a luat. Deci el nu mai poate governa în Croația.

Disponînd de întregul aparat al puterii publice, D-l Coloman Tisza poate să-i fie în frîu pe Croați; el însă în Croația nu mai poate să guverneze constituțional, pentru-că și-a pierdut autoritatea, pentru-că Croații nu mai primesc de bună voie nici chiar binele dela guvernul presidat de dînsul.

Fără îndoială, dacă are autoritate în celelalte țeri ale coroanei, de dragul Croaților D-l Tisza nu se va retrage. El nu are însă autoritatea.

Cele ce se petrec în Croația sînt simptome ale unei stări generale.

Nu cercetăm ce vor fi simțind Germanii, Slovacii și Sârbii, scim însă că noi Români, nu primim nici noi, întocmai ca Croații, cu încredere ceea ce ne vine dela guvernul actual al Ungariei și că sîntem și noi dispuși a respinge bunăvoința guvernamentală așa cum o înțelege D-l Tisza.

Atît de rău a condus D-l Tisza treburile publice și atît de fals a aplicat principiile liberale, atît de puțin tact politic a avut în urmărirea scopurilor sale, încît în timp de câțiva ani a făcut practica constituțională peste puțin și astăzi simte el însuși necesitatea de a recurge la măsuri excepționale, de a suprima cele mai esențiale dintre libertățile publice.

E peste puțină să nu ilustrăm aici situațiunea prin o comparațiune cu stările de lucruri din România.

Se dice, că un popor trebuie să fie matur pentru libertate.

Ei bine, în timpul războiului nici una dintre libertățile publice nu a fost suspendată în România. Țarul a petrecut toată România, fără ca să se fi simțit necesitatea de a suspenda vre-o libertate publică; același Țar, care a fost ucis în capitala sa, în România a făcut experiența, că între oameni liberi ori și cine poate să trăească în deplină siguranță.

Sîntem oare noi, cetățenii regatului ungar, mai puțin maturi pentru libertate decât cetățenii României?

Aici nu e vorba de maturitatea noastră ci de bunul simț al celor chemați a menține ordinea.

Necesitatea măsurilor excepționale a produs-o la noi guvernul, care n'a ținut seamă de interesele tuturor elementelor ce compun statul, ci a provocat mereu la rezistență, ba a susținut lupta de rasă, pe care trebuia s'o înlătoreze.

Situația din Croația e primejdioasă,

pentru-că frîmăturile ce se petrec acolo au încetat a mai fi politice, și au luat în urma impunerilor guvernului caracterul general al luptei de rasă, care slăbește întreaga țară.

Măsuri excepționale! — eată formula magică, pe care și-a ales-o dl Tisza pentru menținerea ordinii. Măsuri excepționale în Croația, măsuri excepționale în Ardeal, măsuri excepționale față cu Slovacii, măsuri excepționale față cu antisemiții: viața constituțională!

Situațiunea e lămurită: ori trecem la absolutism și prin el la o conflagrațiune scârboasă, ori trebuie să se schimbe sistemul și să urmeze în fruntea afacerilor alți oameni cu alte idei și cu alte deprinderi.

Iluziuni pierdute.

Sînt câteva zile, vorbind despre pozițiunea noastră față cu cercurile politice maghiare, am spus, că Români numai au încredere în aceste cercuri și că, după toate cele ce s'au petrecut, ei numai în autonomia Transilvaniei găsesc destulă garanție pentru libertatea lor de desvoltare. Dacă e dar vorba, ca să se stabilească buna înțelegere între Români și Maghiari, elementele mai luminate ale poporului maghiar trebuie înainte de toate să caute a-și câștiga încrederea Românilor.

Tot cam în acest sens se pronunță și „Viitorul“ în numărul dela 16 l. c.

„Sperăm și credem“, — încheie „Viitorul“ — „că ministrul-președinte are voia și va avea energia de a rumpe cu politica de naționalitate de până acum, și va da naționalităților ce le promise și ce le este de lipsă pentru susținerea lor, pentru propășirea lor culturală și pentru aceea, ca să poată fi și mai departe ce sînt: fii fideli ai patriei noastre comune.“

„Și faptele, ce ne vor documenta această voință din partea lui, vor da totodată tuturor Românilor încredere nemărginită pentru el și cabinetul lui, o încredere care fără sfială îi va da chiar și în contra exagerărilor naționale acea putere extraordinară, ce a cerut-o la Oradea-mare!“

Dacă nu vor urma aceste fapte, Români nu vor pute să fie și mai departe ceea ce sînt, „fii fideli ai patriei“.

Aceasta e concludiunea ce rezultă din premisele indicate de „Viitorul“, care „speră“ și „crede“, că aceste fapte vor urma, că ministrul-președinte va rumpe cu politica de până acum.

Și fără îndoială, numai „sperînd“ și „credînd“ acestea, patronii „Viitorului“ au ajuns la dragostea, pe care o arată față cu cercurile guvernamentale, căci speranța, credința și dragostea sînt trei lucruri nedespărțite.

Cum rămâne însă cu dragostea, dacă nu va urma ceea ce patronii „Viitorului“ speră și cred?

Ne aducem aminte, că în conferința ținută la Budapesta, unul dintre fruntașii grupului guvernamental, a făcut declarațiunea, că se va retrage, dacă din partea opiniunii publice maghiare nu va găsi bunăvoința, pe care o presupune. Această declarațiune a fost aprobată de toți, și poate să fie socotită drept o hotărîre luată de acea conferință.

Eată acum și răspunsul, pe care îl dă organul guvernamental „Nemzet“, la cele duse în „Viitorul“.

„La acest articol observăm, — dice „Nemzet“, — că nici Români, nici vre-o altă naționalitate n'au avut motive legitime de a se plînge, că politica statului maghiar, care le-a asigurat

cea mai întinsă autonomie bisericească și libera întrebuițare a limbei lor atît în viața privată, cât și în cele mai multe ramuri ale vieții publice, — ar fi sacrificat vre unui curent șovinist interesele legitime ale factorilor naționali. Ceea ce ministrul-președinte a spus în această privință e dintru început principiul fundamental al politicii maghiare Ne bucurăm prea mult, că naționalitățile consimt cu cele duse de șeful cabinetului în chestiunea aceasta; cutezăm însă a afirma pozitiv, că aceasta nu este o rumpere cu politica națională de până acum, care totdeauna a fost tolerantă și respectătoare de drepturi, ci din contră o declarațiune, că cu toate neajunsurile ce s'au ivit pe acest teren, guvernul Ungariei va păstra ținuta lui de până acum“.

Care va să dică — *Es bleibt alles beim Alten!*

Cum rămâne cu faptele, pe care „Viitorul“ le speră și crede?

Cum rămâne cu dragostea isvorită din această speranță?

Cum rămâne cu credința? cum cu speranța?

Nu cumva acțiunea începută prin conferința dela Budapesta se va termina cu nisce — iluziuni pierdute?

Revistă politică.

Sibiu, 10 Septembrie st. v.

Din München sosese o scire sensațională. Toți câți au luat parte la congresul socialiștilor din Kopenhaga și în special deputații socialiști din Reichstagul german, sînt trași în cercetare din cauză, că stau în legături secrete și s'au făcut vinovați de înaltă trădare. Circulă sgomotul, că va urma o arestare generală. În cercurile lucrătorilor este mare febră. — „Thüringer Waldpost“ dice, că procesul monstruos al deputaților socialiști nu este decât o manevră electorală. Este vorba de a face imposibili pe conducători în timpul alegerilor. Arestări nu s'au făcut încă. Adunarea proiectată pe mâne, unde avea să vorbească Vollmar, a fost interzisă.

„Berliner Tagblatt“ află că Țarul a ținut în Skiernievițe două toasturi, unul pentru națiunea germană și împăratul Wilhelm și altul pentru Maiestatea sa împăratul și regele Francisc Iosif. — De-oarece în ultimul toast nu s'a făcut nici o mențiune despre popoarele din Austro-Ungaria, toastul nu s'a publicat, spre a se evita comentarele netrebnice. — „Pester Lloyd“ găsesce de cuvîntă a face în această privință următoarea reflexiune: „Noi credem că popoarele din Austro-Ungaria vor fi destul de mulțumite și fără să bee împăratul Rusiei în sănătatea lor.“ — Noi din parte-ne observăm: Câtă vreme „Pester Lloyd“ va fi organul minciunilor, noi cari ne numim popor român vom continua a spune că sîntem nemulțumiți, chiar dacă Țarul ar fi ținut un toast pentru noi.

Din Elveția se scriu următoarele: Consulul italian din Luzern, Grecchi, căruia i se impută că ar fi scris broșura irredentistă: „Elvețian sau Italian“ în contra tuturor obiceiurilor diplomatice, se vede că voiesce să lase lucrurile să ajungă până acolo, încît să i se iee exequatura de către consiliul federal. Consiliul federal s'a ocupat demult cu această afacere; n'a voit însă să intervină de-a dreptul pe lîngă guvernul italian, de-oare-ce nu i se părea momentul potrivit pentru reclamațiuni. Acum însă consiliul a hotărît să procedă cu toată energia contra consiliului și a pus termin de revocare pentru ultima zi din Septembrie. În cas contrar

d-lui Grecchi i se va lua exequatura. S'a și trimis o notă în această privință guvernului italian.

Alegerile în **Croația** s'au terminat. Resultatul este următorul: 39 aderenți ai partidului național, 30 Sârbi, 24 Starceviciani, 13 independenți, 3 sêlbateci. Greco-orientalii cari nu aparțin clubului sêrbesc nu sânt socotiți ca Sârbi. În total partidul guvernamental a câștigat 18 locuri și a pierdut 15, independenții au câștigat 5 și au pierdut 7, Starcevicianii au câștigat 11 și au pierdut 4, sêlbatecii au câștigat 1 și au pierdut 8. În Samobor se va face balotagiu. Speranța independenților cumcă vor fi aleși conducătorii lor Derencin și Voinovici, nu s'a împlinit.

Guvernatorul Rumeliei Orientale a disolvat adunarea provincială. Causa disolvării este că comitetul permanent al adunării provinciale, prin opoziția sistematică care o face guvernului, împedea foarte mult mersul regulat al lucrurilor. În sferile opoziționale se vorbește că disolvarea s'a făcut în urma influenței rusești.

Regularea granițelor între **Muntene-gru și Turcia** nu mai are nici un sfârșit. Turcia dorește din toată inima să facă să dispară odată această cestiune, dar Albanzii cari sânt obiectul toamei, îi trag dungă peste socoteală. Mai dîlele trecute comisiunea de delimitare a hotărît să se anecheze câteva locuri la Montenegro, auzind însă Albanzii despre aceasta, au hotărît să nu cedeze cu nici un preț și s'au sculat cu armele.

Excuse în Croația.

Pe timpul alegerilor de deputați pentru dieta Croației a fost recurată puterea militară. În urma întrevinerii forței armate, alegerile au decurs în pace. Din deosebire locuri se comunică mai multe excuse întemplate după alegeri. Diarului „Narodne Novine“ i se scrie din Zengg că partizanii ministrului sînt expuși la terorism din partea partidului contrar. O fașinadă bine organizată și flacăii atacă cetățenii pe stradă strigând: „Streang pentru maghiaroni! În frigare cu ei!“ Cetățenii sînt amenințați cu bătae și omor, li se face ziua mare „șari-vari“, le sparg ferestrele; li se sdobresce în case tot ce se poate strica. Proprietarii caselor sînt siliți să fugă cu familiile lor, fiindcă n'au nice un scut, de-oare-ce și primarul e Starcevician.

Din Sunia se scrie că țeranii așțați de Starceviciani, au închis comisiunei de alegere calea punând de-a curmezișul drumului cinci care. A întreveni o patrulă militară care a deschis calea, dar numai o bătae a putut isbuti. Cu această ocaziune notarul comunal a fost rănit de moarte și mai mulți inși mai ușor. Țeranii erau bine armați; voiau să facă întrevințare de arme încă la alegere, dar au fost împedecați de miliție. În noaptea de 19 spre 20 Septemvrie n. s'au întemplat excuse și în Agram. Unii cetățeani s'au spart ferestrele. Cetățenii și oficialii, cari au votat cu guvernul, sînt insultați pe strade. În aceea noapte, s'au făcut mai multe arestări. De-alungul orașului umblă numeroase patrulare militare bine armate. „Narodne Novine“ desminte scirea comunicată de „Pozor“, că cardinalul Mihailovici ar fi dat pentru corțeșiri 5000 fl. Din Rasinie se comunică diarului „Sloboda“ că ministrul Bedecovici a fost ales cu 59 voturi în contra lui Steiner, din partidul dreptului, care a căpătat numai 42 voturi. La locul de alegere a fost proclamat de candidat David Starcevic; acesta a respins însă candidatura recomandând pe Steiner, un Ovreu. Prin aceasta Starcevic a voit să arete poporul că el nu face deosebire de religioase ci spriginesce pe ori și cine dacă numai e Croat de omenie. Îndată după ce Starcevic a respins candidatura, presidentul 'i-a interzis să mai vorbească și 'l-a exortat cu gendarmeria dela locul de alogere.

La redacțiunea diarului „Sloboda“ s'a făcut o cercetare pentru un articol apărut în numărul de Joi, redactat în un mod revoltător și agitator fără precedentă. Manuscriptul a fost în sfârșit aflat și redactorul Krajacs, fratele fostului deputat Krajacs, care la negat la început, ear mai târziu a recunoscut că dînsul e scrietorul numitului articol, a fost arestat conform § 166 alin. 4 de teamă de a nu se repeți fapta condemnabilă. Tribunalul a confirmat arestarea.

Politica rusească în Orient.

„Allgemeine Zeitung“ din München publică următorul articol asupra politicii viitoare rusești în Orient, rezultând din întrevederele celor trei împărați:

Întrevederele împăratului Austriei cu Țarul, care a devenit acum un fapt îndeplinit, a aruncat o mare umbră în Europa. Servindu-ne de limba astronomilor, putem dice că vârful conului de umbră atîngea Europa centrală deja în primăvara aceasta, când atașatul militar rus în Viena, d. de Kaulbars, la întorcerea sa din Petersburg, a fost primit în audiență particulară de împăratul, ceea-ce trebuia să se considere ca o probă, că avea să îndeplinească un mandat special al suveranului seu. Într'adevăr el avea misiunea se exprime împăratului Francisc Iosif dorința Țarului de a avè o întrevedere cu dînsul. Dorința aceasta a găsit un echou simpatice la curtea austriacă, și a fost îndată admisă în principiu. Negocierile însă au fost lungi în privința circumstanțelor execuțiunii și a locului și datei. Data întrevederii a fost lăsată aprecierii împăratului, în fine se primi și locul pe care îl propuse guvernul rusec pentru întrevedere. Conform etichetei între suverani ar fi trebuit ca Țarul, ca suveran mai tînăr și mai nou, să salute pe împăratul Austriei pe teritoriul austriac, de-oare-ce această întrevedere era să fie cea dintău între ambii suverani, de când s'a suit pe tron Alexandru III. Dar, precum se poate lesne înțelege, Austria nu insista pentru a lua asupra sa greaua răspundere pentru siguranța și viața monarhului rus, răspunderea, care ar fi cădut neapărat asupra poliției austriace, cât timp ar fi rămas Țarul pe teritoriul austriac. De aceea împăratul Francisc Iosif se duce pe pământul rusec, și se face într'un castel al Regilor poloni întrevedere, care va fi decisivă pentru politica viitoare a ambelor imperii.

O mare parte, poate chiar cea mai mare parte a opiniei publice în Austro-Ungaria este contrarie unei reînnoiri a situațiunii, pe care Austria a avut-o față cu Rusia în deceniul anterior și care a apăsât așa de greu asupra politicii austriace în Orient. Mai cu seamă presa ungară arată sentimente foarte puțin entusiaste în comentariile sale asupra întrevederii. Nu contestăm că ea face bine de a preveni contra unei reînnoiri a alianței celor trei împărați, dar nu credem că există acest pericol. Mai multe împregiurări diferesc ați de acele, cari au influențat politica comitelui Andrassy în deceniul precedent: intimitatea cu Germania este mai mare, alianța cu dînsa mai tare, politica Rusiei în Orient este mai bine cunoscută, și credem că se va realiza regula care dice, că chiar dacă împregiurările nu s'au schimbat cu totul, rezultatul trebuie să se schimbe. Se va căuta și se va găsi pentru înțelegerea stabilită o altă formulă. Vocile critice de peste Leitha (din Ungaria) nu ni se pare că admit până în ultimele lor consecințe ideile pe cari le exprimă, ceea-ce-le-ar face să cadă în contradicțiune. De o parte, ele accentuează imposibilitatea bunelor relațiuni între două State, cari nu numai că nu au nici o armonie în cestiunile cele mai vitale, ci contraste directe; de altă parte, tot ele constată, pentru-că nu pot face altfel de vor să rămână credincioase adevărului, trebuința viuă de pace pe care o simt popoarele monarhiei, și care le face să considere ca un mare câștig asigurarea păcii cu puternicul vecin, chiar și numai pentru un scurt viitor. Dacă contrastele sînt într'adevăr așa de mari și de profunde cum se spune, apoi nu rămâne nimic de făcut, decăt rebelul, și toți cei cari nu vor sau nu pot să admită o împăcare ar trebui să lucreze pentru a ajunge acolo. Dacă însă nu voesc să recurgă la ultimele mijloace, trebuie să lucreze a înlătura conflictele, și dacă voința există, se va nase și puțința. Precum s'a dîs deja de multe-ori, Orientul este singurul obiect de conflict între Rusia și Austria, ele se înțeleg sau se pot înțelege asupra tuturor celor alte puncte. Nu se pot înțelege și în privința Orientului?

Am voi înainte de toate să ne ferim de iluziuni. Rusia nu va schimba radical politica sa orientală și nu va renunța la influența ce o are în Orient. Nu se schimbă lesne o direcțiune urmată de aproape un secol și jumătate, care pare a se apropia de scopul urmărit și pentru menținerea căreia s'au susținut deja mai multe răboaie mari.

Nu vorbim aci de legăturile naționale și religioase între țările balcanice și Rusia și pe cari, bine înțeles, nu le va tăia poate nici odată. Politica austriacă va trebui să țină seamă de această împregiurare, și nu ne îndoiim că ori-ce om de stat în Austria ține seamă de dînsa, ear de nu, iubirea Rusiei 'l-ar fi orbit. Însă ori-ce am dice despre Rusia, tot trebuie a se recunoască că este un folos mare dacă Rusia admite, fie și numai pentru puțin timp, principiile politice conservatoare. Nu există o știință a politicii, singura maximă sănătoasă este de a lua la fie-care cas măsurile oportune. Singura întrebare este de a scl cari sînt acele măsuri oportune. Ele trebuie totdeauna să fie dictate de un principiu, care nu se poate schimba după voință. Dacă Austria admite principiul conservator al menținerii și al protecțiunii situațiunii actuale preste tot, prin urmare și în Orient, nu trebuie să facă demer-

suri, cari complică situațiunea și fac acut contrastul latent; ea nu trebuie să pună foc minei, pentru singurul motiv că tot va lua foc odată. Dacă Rusia renunță a continua politica sa agresivă în Orient, dacă ea admite, fie și numai pentru cîtva timp, o politică de abstențiune, Austria poate și ea să treacă cu vederea contrastele, cari pot chiar să se micșoreze cu timpul. Dacă se dă Statelor nouă din peninsula balcanică timp pentru consolidare ele vor introduce un nou element pe scena politică, care, ca o figură în jocul de șah, poate schimba și influența în multe feluri situațiunea.

Ungaria exprimă temerea că Rusia să profite de pozițiunea favorabilă pe care 'i-o asigură alipirea sa de alianța austro-germană pentru a prepara o nouă acțiune pentru minarea pozițiunii Austriei în Orient; se poate recomanda oamenilor de stat austriaci de a fi prevădători și atenți, trebuie însă să protestăm contra unor prepururi exagerate. Nici politica rusească cât ar fi de slavă, nu poate să se compună numai din gândiri ascunse și din rezerve. Și apoi nu trebuie a se uita că, ori cât Germania și Austro-Ungaria s'au arătat preventivoare față cu Rusia, când ea a exprimat dorința unei apropieri, totuși Rusia a fost aceea, care a exprimat mai întău acea dorință. Rusia a căutat să stabilească o legătură mai intimă cu celelalte puteri imperiale. Aceasta a provenit din motive temeinice. Bastionul alianței celor două imperii, cu ravelinul italian, și cu avant-posturile române și sêrbe este o fortăreață puternică care nu se poate nici lua cu asalt nici ocol.

Diplomația principelui Bismarck întinse asupra Europei o rețea mare de alianțe, cine rămîne în afară este în pericol de a rămîne izolat. Baza alianței împăraților este conservatoare: situațiunile existente trebuiesc menținute și apărute. Rusia scia toate acestea, ea scia ce făcea când s'a unit cu acea politică conservatoare, care respinge ori-ce acțiune în Balcani și voiesce să amâne soluțiunea cestiunii orientale, până când Statele unite de acolo vor fi putut să se desvoalte. Se poate dice că dl de Bismarck a pus condițiuni, și că Rusia le-a admis, după-ce a examinat bine situațiunea.

Atitudinea Rusiei s'a schimbat de atunci în Orient. Numai poate nimeni să aibă prepururi pe dînsa și să o acuze de gânduri rele ascunse. Stabilirea de relațiuni amicale, sub ori-ce formă ar fi între Rusia pe de o parte și Austria și Germania pe cealaltă, pot avè urmări așa de bune pentru Europa, încât ne putem bucura de dînsa fără a amări acea bucurie prin ferea neîncrederei.

Întălnirea împăraților la Skierniewițe

după „Telegraful“ oficios dă nascere la mii și sute de combinațiuni, unele mai fantastice decăt altele.

Nesciindu-se exact despre ce e vorba, diarele băjbăe prin întunec și caută să deie în schimb cetitorilor proiecte de alianță. Așa, nu de mult, se vorbi despre o împătrită alianță.

Lăsând cu totul la o parte aceste ipoteze, cari nu pot duce la nici un rezultat practic, credem că e mai nimerit să expunem, fie și în schelet, părerea noastră asupra întrevederii.

E cunoscut de toți antagonismul dintre Rusia și Austro-Ungaria; cearta e pentru predominarea în Balcani, atît pe terenul politic, cât și pe cel economic.

Asupra rezultatului final al acestui antagonism am mai vorbit și altădată; el nu poate duce la nimic, căci din chaosul oriental nu pot să nu easă la lumina libertății mai curînd sau mai târziu, popoarele ce zac ați în semi-barbarie.

Dar, oricum ar fi, antagonismul există; face Rusia un pas în Asia centrală, Austria se mișcă, și viceversa; fie-care mișcare e observată și comentată, nici un cuvînt nu scapă. Și în toate aceste Turcia joacă rolul inocenței; ea dă, dă mereu, dă tot ce are, până își va da și viața.

O asemenea stare de încordare nu poate da roade bune; discuțiunea, fie-ce moment, degenează în neînțelegere, în amenințare, afară de aceasta, ori-ce acțiune comună pe terenul internațional, e imposibilă.

Cancelarul german voi să curme încordarea și actuala întrevedere a monarhilor e semn că a reușit.

Nu putem tăgădui că apropierea dintre Austro-Ungaria și Rusia e un sort mai mult pentru liniștea Europei

Cu toate aceste, din punct de vedere al concertului european — acest nenorocit concert pe care toți îl plâng — nu s'a realizat nici un pas.

În adevăr, prin apropierea celor două puteri slave, principiile internaționale, sau mai bine dîs respectul lor, nu s'a întărit cătuși de puțin.

Curentul de dispreț al tuturor principiilor de dreptate, egalitate și frăție, e tot așa de puternic ca și înainte.

În locul lor, interesul particular dă direcțiunea, el singur predominesce în relațiunile internaționale, fără teren, fără frâu.

Egiptul a cădut de două-ori deja victimă acestui curent bolnăvicios. E probabil, că va căde și a treia oară; cestiunea sănătății europene asemenea a fost jertfită interesului particular.

Recunoscînd deci foloasele apropierei dintre Austro-Ungaria și Rusia, n'avem nici un cuvînt să așteptăm reînvierea concertului european.

Bădărăni maghiare.

Încetul cu încetul Maghiarii s'au stricat cu toată lumea și mai ales în țerile din Orient ei au ajuns a fi cel mai urgisit popor.

Să le fie de bine! — am dice poate, dac'ar fi vorba numai de ei; din nenorocire însă acest popor de oameni infumurați și lipsiți de bunul simț firesc reprezintă țara. În deosebi noi Români, porniți, precum sîntem spre desvoltare, dorim, ca țara noastră să trăiască în bună înțelegere cu țerile vecine, pentru-că în buna înțelegere ni se garantează pacea, de care avem atăta trebuință.

Pe o întindere foarte mare a hotarelor, dela Mitrovitz până la Dorna, sîntem vecini cu Serbia și cu România și o parte însemnată din concetățenii noștri au daraveri cu aceste două țeri vecine și își petrec mare parte din viața lor peste hotare. Cercurile guvernamentale dela noi recunosc și ele importanța comerțiului nostru cu aceste două țeri: dovadă e expozițiunea proiectată pe anul viitor și călătoria comitelui Zichy la Bucuresci și Belgrad. De sigur însă, dacă voim să ajutăm acest comerț, trebuie să cultivăm amicia cu România și Serbia, pentru-că să fim întimpinați în aceste țeri cu bunavoință, fără de care întrevinerea relațiunilor comerciale e peste puțință.

De când însă Maghiarii stăpînesc situațiunea la noi în țară, atît în România, cât și în Serbia s'a produs un curent dușmănesc față cu patria noastră și pretotindenea în aceste țeri sîntem întimpinați ca nisce rêu-voitori și trebuie să ne luptăm cu cele mai mari greutateți.

De aceea călătoria Principelui de coroană în Orient a produs o viuă bucurie în toată țara. Primirea simpatică ce i s'a făcut Augustei părechii la Bucuresci și la Belgrad, a deșteptat pretotindenea speranța, că de aici înainte relațiunile noastre cu țerile din Orient nu vor mai suferi ca până acum.

Cu atît mai viuă trebuie să ne fie mulțumirea, că Augusta păreche princiară face o nouă călătorie în România, ca să petreacă câteva dîle la castelul Peșului, căci bunele relațiuni stabilite între Regele României și viitorul nostru Monarch, nu pot să aibă decăt urmări binecuvîntate în ceea ce privesce desvoltarea pacnică a populațiunilor dela hotarele orientale ale Monarhiei.

Se vede însă, că pe Maghiari îi supără aceste relațiuni bune.

Unul dintre literații Maghiari mai celebri, D-l Coloman nobil de Mikszáth, face într'un diar maghiar din Budapesta descrierea unei conversațiuni ce a avut în timpul unui dejun cu comitele Zichy asupra impresiunilor călătoriei sale la Bucuresci și Belgrad.

Maghiarii sînt de felul lor un popor, pentru noi Arieni din Europa, cam excentric. Ori cât de excelente, bucatele lor pipărate, nu ne priesc; ori cât de frumos, csárdásul lor ne pare cam exotic; e ceva ce ne pune în nedumerire în toată firea lor. Tot astfel și gluma lor ne pare bădărănă, și „spiritul“ lor adeseori ne face impresiunea înjurăturilor cocșesci.

Comunicăm descrierea făcută de D-l Mikszáth drept un specimen de asemenea spirit ce nouă, Europeanilor, ne pare bădărănă.

E comitele Zichy, nobilul comite, aristocratul, e magnatul maghiar care vorbește, omul trimis de guvern în misiune pe la curți străine:

„E însă un scandal . . . un adevărat scandal, că la noi nimeni nu spriginesce industria . . . eată o sticlă de Bock, cine o începe? Are să fie lucru minunat, când aceste mici țerișoare se vor stabili aici în câte un pavilion, drept dovadă, că tot noi sîntem domni aici în partea locului. Să trăiască confederațiunea danubiană. Apropos! — am fost la regele Milan. S'a împrietinit numai decăt cu mine. Un băiat bun. Era și servitorul meu de față. Un băiat frumșel. A și făcut impresie asupra Regelui și chiar atunci dimineața m'a întreat: „D-l acesta face și el parte din suita D-tale?“ — „Aha! — huszár-ul meu!“ — „Aha!“ — grăi și Maiestatea Sa. Simții, că m'a înțeles, în urmă însă am simțit, că nu m'a înțeles, căci servitorul mi se

plânge, că a fost invitat la masa curții. A trebuit să lămuresc pe Maiestatea Sa în audiență privată asupra acestei erori. — Să venim acum la Regele român. Bagă de seamă, Mikszáth, dar aceasta s' a scrie. Un om mititel, negricios, care nu reprezintă nimic, adică Regele României, — Corneliu Abrămy îl cunoaște. "I-am făcut sunt acum trei-deci de ani cunoscință în Dresda, locuiam atunci în aceeași casă, era, toate la un loc, un locotenent și atașat onorar. . . Unde ajungem de aici? — așa-i, ne oprisem la Regele. Ședea la birou în uniformă românească și Regina stetea lângă el. Nu e o femeie atât de frumoasă ca cealaltă. O! Natalia! Grandioasă! Poți să-i acoperi urechea cu o sărutare! Ascultă numai! În dată-ce întrai, Regele mă recunoscu . . . mâna lui zăcea pe „Budapester Tageblatt“ și „Pester Lloyd“. — „Nu ești D-ta Eugen Zichy, care la Dresda a locuit în aceeași casă cu mine?“ „Eu sunt, Maiestate!“ — „Nu șiam. — Cine ar fi creșut, c'o vei duce atât de departe.“ — Eu roșii puțin: dar îi respunsei imediat: „Nu mă pismuiți, Maiestatea Voastră ați dus-o deasemenea destul de departe.“ — Așa a fost din cuvânt în cuvânt . . . Veniți, copii, în Chiosc! — Apropo! — ei au încuviințat tot ceea ce am cerut . . . vor fi expuși.“

Aceste se publică, drept spirit, într'un dijar maghiar câteva zile înainte de plecarea viitorului nostru monarch la castelul Peleşului.

Al dracului de cult trebuie să fie publicul, care nu se încarcă de asemenea spirit.

Cronică.

Maiestatea Sa monarchul nostru a numit pe moștenitorul de tron rusesc supra-locotent la regimentul de ulani „Împăratul Alexandru“.

Maiestatea Sa a conces Altei Sale imperiale arhiducelui Albrecht purtarea decorațiunii sârbesci „Vulturul alb“; de asemenea a numit pe marele principe Sergiu Alexandrovici al Rusiei proprietar al regimentului de infanterie Nr. 101.

Alegerile pentru congresul bisericesc gr-or. S'a ales în cercul *Reghinului* dl. Simeon Popescu protopresbiter în Sibiu.

Drept rectificare venim a comunica că la Sebeșul-săseșc nu s'a ales nimene, căci comisarul în urma unei neînțelegeri între dînsul și vreo câți-va preoți a disolvat adunarea.

Universitatea săsească. Măne la 23 n. l. c. adunarea generală a universității săseșci va ține o ședință publică. Începutul la 9 oare a. m.

Têrg. Ministrul de agricultură comerciu și industrie a încuviințat ca în comuna Avrig, comitatul Sibiului să se țină în toată Sâmbăta tîrg de săptămîna în tot decursul anului, de asemenea a încuviințat ca în comuna Cernat (Săcele) comitatul Brașovului să se țină în fiecare an tîrg de țeară în 3 Maiu și 20 Septemvrie n. însă numai tîrg de vite.

Defraudare. De curînd s'a perdut pe postă o epistolă care conținea suma de 2,700 fl. — Epistola a fost predată la oficiul postal din Timișoara la adresa unei firme din Pesta. Abia după-ace epistola a fost reclamată, s'a ordonat investigațiunea în Budapesta și Timișoara. Din rezultatul cercetării se dă cu socoteala că și aci e vorba de un furt postal. Furul încă nu e descoperit.

Dieta Croației se va deschide la 30 Septemvrie n. Resultatul alegerilor e următorul: 70 deputați guvernamentali, Starceviciani 24, independenți 13, afară de partid 3; cesti din urmă votează cu guvernul. Guvernul dispune dar de o majoritate de peste două treimi, și prin urmare poate procedea la reforma casei.

Deschiderea liniei Arlberg. Pentru deschiderea acestei linii au sosit la Innsbruck în 20 n. l. c. ministrul president Taaffe, ministrii Falkenhayn și Pino și oaspeți numeroși. Trenul de deschidere, pe care se afla Maiestatea Sa a plecat din gara dela Innsbruck la 8 oare. Toate gările erau decorate sârbătoresc. Dealungul liniei mulțimea adunată striga „să trăiască Maiestatea Sa“ și cânta imnul popular.

În toate stațiunile Maiestatea Sa a fost salutat cu entuziasm. Pretutindenea era adunată o mulțime de popor, autoritățile, reprezentațiunile, reuniunile de dat la semn și copii de școală. Pe la oarele 11 și 28 minute trenul a intrat în tunelul dela Arlberg pe care la percurs în un timp de 20 minute. Trenul a sosit în gara dela Bregenz la 5 oare. Aci a fost primire sârbătorescă; căpitanul țării și primarul au ținut vorbiri la cari Maiestatea Sa a binevoit a răspunde în un mod foarte măgulitor. Seara s'a făcut iluminare și foc artificial. Maiestatea Sa a încungiurat cu vaporul „Habsburg“ lacul Boden.

Redeschiderea Academiei Iosefine. În conferențele ce vor avî loc săptămîna aceasta relative la budget și cestiunile comune, la cari conferențe vor lua parte ministrul comun de războiu, ministrul de externe și ministrii de finanțe sub presiunea Maiestății Sale, se vor desbata și elaboratele așternute de referentul și șeful de secțiune în ministerul de războiu, medicul de stab superior Podratzky relative la reactivarea Academiei Iosefine. Pentru această academie se

cere o sumă de 200,000 fl., în care sumă nu se cuprind însă speșele adaptării edificiului. Cei 200,000 fl. vor forma budgetul anual normal al academiei. Academia se va deschide la 1 Oct. n. 1885. După-ce elaboratele vor fi primite de confrență, ele vor fi supuse delegațiunilor pentru aprobare.

Executarea lui Kammerer. Din Viena s'e comunică cu datul de 20 n. l. c.: Des de dimineață fiind cerul posomorît anarhistul Kammerer și-a sfîrșit viața în mînile călăului. Pertactările au avut loc la tribunalul militar în 5 și 6 a l. c. Kammerer, a mărturisit toate crimele comise la Stuttgart, Strassburg, Florisdord și Mariahilf și pe basa acestei mărturisiri a fost condamnat la moarte prin ștreang pentru crima de furt și de omor încercat și s'evîrșit. La 18 n. l. c. judecata a intrat în valoare de drept și Kammerer a fost executat astăzi conform dispozițiunilor legii penale militare, în același loc unde a fost executat și Nussbaumer, pentru ucideri. La 5½ oare delicentul a fost excortat, încungiurat de miliție, în curtea casarmei Alser, unde s'au ridicat furcile în un unghiu al curții. După-ce s'a mai cetit odată sentința au mers doi ofițeri la presidentul tribunalului de războiu cerînd agrățiare pentru condamnat, rugarea însă li s'a respins. Acum s'a apucat călăul a-și face datoria. Kammerer a pășit liniștit înainte, a lăsat fără de a ține vre un cuvînt s'e-l lege, apoi călăul i-a pus lanțul la grumăși și la moment delicentul și-a dat sufletul fără de a se auți vre un vaiet. După opt minute trei medici militari au constatat că condamnatul a fost executat și că e deplin mort. Miliția a ținut rugăciunea îndatinată, ear cadavrul a fost transportat în spitalul militar pentru oducțiune.

Legea domeniului Coroanei României intră în vigoare la 1 Octomvrie v. Cu această ocaziune se crede că se va face o remaniere în casa civilă și militară a Regelui și Reginei.

Expoziția din Iași s'a inaugurat în 20 l. c. n.

Medicii din toată România se vor aduna în congres la Bucureșci în zilele dela 6, 7 și 8 Octomvrie v.

Congresul studenților din România s'a deschis în 19 l. c. n. la Galați, la oara 1 p. m. în sala Alcazar.

Asociațiunea generală a studenților universitari a ales president pe dl G. S. Alexandrescu, student la drept.

Principele Bulgariei s'a întors dela Sinaia în 20 l. c. n.

Băile dela Călimănesci. „V. Națională“ e informată că cercetările științifice făcute de distinsul d. dr. Bernad la băile dela Călimănesci, au dat rezultatele cele mai satisfăcătoare.

S'au constatat hydro-himicesce 30 sorginți athermale și mezzothermal de iod, saline sulfuroase hepatice, 12 cloro-iodurate sodice, 9 sulfuroase hepatice, una feruginoasă, 10 combinate; debitul până ați al acestor sorginți neadîncite este de minimum 90,000 litre pe țî.

Valoarea balneară și therapeutică și constituțiunea hemică a acestor sorginți întrec apele renumite ca Cleimont, Montdor, Royat, Aix în Savoia, Challes, Enghien, Eaux-Bonnes, Mehadia, Pistyan, Baden de lîngă Vienă, Albano, etc.

Dl dr. Bernad n'a terminat încă lucrările sale și le continuă cu mare activitate, secondat de d-nii profesor C. Șonțu, inginer Livescu, un ajutor himist și 30 lucrători.

Un principe decorat de popor. Principele Cuza cu ocaziunea reformei rurale încă a fost decorat cu o frumoasă medalie de aur de către cetățenii județului Tecuciu prin subscripție publică.

Cholera în Neapole. Din 19 până în 20 Septemvrie n. au fost 382 casuri de îmbolnăvire și 205 casuri de moarte de cholera.

Apel

cătră publicul român!

În 27 și 28 Septemvrie n. a. c. va fi adunarea societății fondului de teatru român în Arad.

În scopul și dorința de a da unei asemenea întruniri de interes cultural importanța ce i se cuvine, și a ne afirma și cu această ocaziune, ca popor conșciu de progresele culturii și civilizațiunii, la care sîntem chemați după calitățile și aptitudinile noastre, — comitetul de primire a luat toate dispozițiunile, ca adunarea societății fondului de teatru român să aibă înfățișarea unei adevărate sârbători culturale a Românilor din aceste părți. Ea va fi împreună cu un concert, ce se va ține în „Crucea Albă“ în seara din 27 Septemvrie și un bal, ce se va ține în 28 Septemvrie tot în „Crucea Albă.“

Aducînd aceasta la cunoscința on. public român, comitetul de primire apelează la toate

inimile românesci și invită pre toți amicii progresului și culturii naționale a participa la festivitățile adunării societății fondului de teatru român, care vor avî loc aici în Arad.

Pentru orientarea onor. public, comitetul anunță, că invitări speciale nu va face. Primească deci invitarea noastră generală tot Românul, ca invitare specială pentru sine!

Arad, 15 Septemvrie 1884.

Comitetul arangiator.

Varietăți.

(Societatea pentru propagarea cremațiunii) a adresat de curînd următoarea scrisoare deputaților semnatari ai proiectului de lege asupra cremațiunii facultative:

Paris, 6 Septemvrie, 1884.

În ședința sa dela 26 August 1884, al cincilea congres internațional de igienă care s'a ținut la Haaga a exprimat din nou în unamitate dorința solemnă emisă la Geneva, în Septemvrie 1882, de către al patrulea congres internațional de igienă. Această dorință este astfel exprimată: „Congresul confirmînd dorințele celorlalte congrese internaționale, exprimă din nou dorința ca toate guvernele supunîndu-se principiilor de libertate și conformînduse legile igienei, să în-lăture mai curînd pedecile legislative cari, în unele țeri, se opun cremațiunii facultative a cadavrelor. Afară de aceasta, dînsul atrage luarea aminte a guvernelor asupra foloaselor cremațiunii în cas de epidemii.

(Armata Chinei.) Diarul „Temps“ dă următoarele date despre forța armată a Chinei: Conform rapoartelor vice-regilor și a guvernatorilor armata întregă ar consiste din 389,000 soldați; dar acest număr e numai pe hîrtie. În faptă armata numără abia pe jumătate atîți soldați, așa încît întreagă armata abia se ridică la numărul de 185,000 soldați. La acest număr sînt de a se adauge cetele Tatarilor, cari fac 160,000 soldați; dintre acestia 60,000 sînt în Penking ear restul de 100,000 sînt împrăsciați la hotarele nordice. Mai sînt 50,000 de Mongoli, cari încă sînt împrăsciați pe la hotarele nordice. Armata totală a Chinei în timp de pace se urcă la suma de 400,000 soldați. Dacă China ar avî căi de comunicațiune bune și dacă armata ar fi bine disciplinată și instruată, dacă artileria ar fi exercitată, atunci Francezii ar în-tîmpina greutăți mari. Aceasta lipsese însă în China. Miliția aci e desprețuită și ofițerii sînt supuși mandarinilor civili. În părțile nordice se află o armată de Tatați considerabilă, dar aceasta e prea departe și guvernul Chinei nu prea poate fi dispus a o comanda la sud, căci ar pustii tot ținutul, preste care ar trece. În provinciile din apropierea Tonkingului ar potî fi concentrați cam la 80,000 soldați, dintre cari abia 24,000 dispun de armătură mai bună; numai atîți posed o armătură mai bună; ceilalți poartă arme vechi, lance etc. După părerea instructorilor străini un soldat european bine armat valorează cât 15 soldați chinezi; astfel 8,000 de soldați francezi pot întreprinde cu succes o expediție în contra Chinezilor. Pe lîngă aceasta Francezii, cari dispun de o artilerie destul de bună, pot privi cu liniște în fața unui războiu cu China. În magazinele de arme ale Chinei se află tot armături vechi, fiindcă vice-regii s'au și înavușit îngrijind armata cu arme: au cumpărat fără nici o grijă toată speșcia de arme, pe care astăzi nu le mai pot folosi.

Lista obiectelor dăruite pentru loteria în folosul scoalei de fetițe a reuniunii femeilor române din Sibiu.

(Continuare).

51. D-na Iohanna Moldovan n. Farkas, 1 țitor de sugări sculptat.
52. D-na Maria Nasta, 1 orologiu reveal-matin.
53. Dșoara Vilma Moldovan, 1 calimar cu termometru.
54. Dl Dr. Ioan Moga medie, 1 revolver cu 6 focuri.
55. D-na Iosefina Stezar 1 covor brodat.
56. Dșoarele Ana și Letiția Todescu, 1 buchet de flori de ceară.
57. D-na Sofia German prof. 2 Tablouri.
58. D-na Susana Costin prof. o măsă-riță de harras.
59. Dșoara Otilia Tier o perină pentru fotel.
60. Dșoara Iulia Sécărea o tasă pentru bilete.
61. Dșoara Gisela Sécărea 1 periniță pentru ace.
62. Dșoara Mariți Golcea 1 năframă de ață albă.
63. Dșoara Maria Luca 1 tasietă pentru bilete.
64. Dșoara Susana Fulea 1 sorț italian.
65. Dșoara Ioana Cugel 1 țitoare pentru sugări.
66. D-na Maria Rimbaș 4 servete pentru cafea.
67. D-na Rosalia Jurea un servet de masă și 1 ștergar.

68. Econoama Elena Tisu 1 traistă de lână, și 1 merindeață.
69. Prunca Maria Lazaruț 1 ștergar.
70. Econoama Verner Ana 1 ștergar.
71. Econoama Rosalia Tisu 1 ștergar.
72. Saveta Iliesi 1 merindeață și 1 ștergar.
73. Econoama Teresia Mariș 1 ștergar.
74. Econoamia Rudean Ana 1 ștergar.
75. Econoama Reveca Alba 1 ștergar.
76. Econoama Saveta Cristea 1 merindeață.
77. Econoama Vuța Stan 1 merindeață.
78. Econoama Maria Stan 1 traistă.
79. Econoama Andreiu Mariuță 1 ștergar.
80. D-na E. Cutean 2 fl.
81. D-na Calava Săbău 50 cr.
82. D-na E Obădău 1 fl.
83. D-na C. Feier 1 husoș în natură 33 cr.
84. Dșoara Impărat Nina 1 fl.
85. D-na Ioana Stanca n. Chirca 1 perină de divan croșetată.
86. Doamna Minerva Brote, un album mare de peluche vinet.
87. Dșoara Sabina Brote, o mapă de pă-rete brodată și sculptată.
88. Doamna Luisa Lazar, un țitor de jur-nale brodat și sculptat.
89. Doamna Maria Reou, o consolă brodată și sculptată; o figură de gips.
90. Doamna Emilia C. Nicoara, un țitor de orologiu din mărgelă, o periniță de cusut, un însemnător de cetit.
91. Doamna Ana Moga, o corfă pentru hîrtie cu brodărie.
92. Dșoara Sabina Andreica colectantă, o cătrînță țesută din lână și fir, o căiță de negligée croșetată, 6 batiste.
93. Doamna Carolina Andreica, 6 servete pentru cafea.
94. Dșoara Sofia Patița, un ștergar.
95. Doamna Eufemia Pop n. Arieseanu, 2 funduri de perină croșetate.
96. Doamna Anna Manovicu, o dentelă croșetată și o periniță pentru ace.
97. Dșoara Domnica Chirtop, o păreche de ciorapi.
98. Doamna Raveca Chirtop n. Andreica, un ștergar.
99. Doamna Agafia Contes, un ștergar.
100. Doamna Eleuteria Cristea, un etagier de părete sculptat și brodat.
101. Doamna Eugenia Muntean n. Aldulian (colectantă), o taviță brodată.
102. Doamna Maria A. Ghidiu n. Popasu, o corfiță pentru bilete.
103. Doamna Amalia Lepa, un pedestal.
104. Dșoara Maria Manguica, 2 desemnuri.
105. Dșoara Cornelia Manguica, una carte de rugăciuni și o ținătoare de cartofi.
106. Doamna Hermina Pop, o dentelă pentru cameșe croșetată.
107. Doamna Anastasia Demian, o țin-toare de perii.
108. Doamna Iuliana Muntean, o țin-toare de juvaericale.
109. Dșoara Eleonora G. Tănăsescu, un sachet brodat național cu fir și fluturi.

(Va urma.)

Posta ultimă.

Agram, 22 Septemvrie n. În urma exceselor de ieri, primarul a ordonat starea de asediu. Copiilor, învățăcelilor și lucrătorilor li s'a interțis a umbla pe strade seara după 8 oare. Porțile trebuie închise seara la 9 oare, crișmele la 11 oare ear cafenelele la 12. Adunările și cântecele sînt oprite în timp de noapte. Din aceeași cauză s'a compus în Zengg o comisiune guvernială. Primarul a fost suspendat și s'a recuirat miliție.

Bregenz, 22 Septemvrie n. Ați înainte de amiazi s'a suit Maiestatea Sa pe vaporul „Habsburg“ și a cercetat în insula Mainau pe arhiducele de Baden. Aci a petrecut Maiestatea Sa două oare și a luat apoi dejunul la familia regală Württenbergeză în Friedrichshafen, după cari a cercetat apoi pe principele Ludovic de Bavaria în vila de lîngă Lindau. Mulțimea de oameni adunată a dat pretutindene cu mare entuziasm expresiune de simpatie pentru Maiestatea Sa. Călătoria a fost favorisată de un timp foarte frumos. După 5 oare vaporul s'a reîntors la Bregenz. Maiestatea Sa a distribuit distincțiuni numeroase. La 6 oare a fost dineu de curte. Plecarea s'a întîmplat la oarele 8½ pe linia Arlberg.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Bibliografie.

Spre a răspunde la diverse întrebări ce în se fac despre Memorialul conferenței generale române...

Nici odată Românii n'au avut trebuință mai mare decât acuma, de a-și improspeta toate acele temeuri...

Tot la librăria W. Krafft se află același memorial de vîndare în alte trei limbi, maghiară, germană, franceză...

Emlékirat. A román választók képviselőinek Nagy-Szeben 1881 évi Május hó 12-étől, 14-éig tartott egyetemes értekezlete meghagyásából szerkesztette és közzéteszi a kiküldött bizottság.

Memorandum, im Auftrage der Generalconferenz der zu Hermannstadt vom 12. bis 14. Mai n. St. 1881 versammelten Vertreter der rumänischen Wähler...

Memorandum composé et publié par le comité élu par l'assemblée générale des représen-

tantes des électeurs roumains tenue a Hermannstadt le 12, 13 et 14 Mai 1881. Paris. E. Dentu, Libraire Editeur. Palais-Royal, Galerie D'Orleans 13. 1883.

Seiri economice.

Piața din Sibiu, 19 Septembrie Grâu Hectolitru 74-80 Kilo fl. 5.20 până fl. 6.-, grâu mestecat 68 până 72 Kilo fl. 4.- până fl. 4.80...

Piața din Făgăraș, 19 Septembrie. Grâu frumos hectolitru fl. 5.80 până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 3.80 până fl. 4.20...

LOTERIE.

Tragerea din 19 Septembrie st. n. Viena: 67 82 80 71 33. Timișoara: 58 27 72 70 57.

Bursa de Bucuresci.

Table with financial data for Bucharest market, including Cota oficială dela 19 Septembrie st. n. 1884, Renta amort. (5%), Cump. 95.50, vënd. 95.50, etc.

Bursa de Viena

Table with financial data for Vienna market, including Rentă de aur ung. 6%, 4%, 5%, etc., and various exchange rates.

Bursa de Budapesta

Table with financial data for Budapest market, including Renta de aur ung. 6%, 4%, 5%, etc., and various exchange rates.

Concurs.

Duminică la 5 Octombrie st. n. a. e. 10 oare a. m. în cancelaria comunală din Tălmăcel se vor da în chirie pe calea licitațiunii:

- a) Dreptul de crișmărit pe timpul dela 1 Ianuarie 1885 până la 31 Decembrie 1887. Prețul strigărei 1200 fl. la an.
b) Dreptul regal de morărit pe timpul dela 1 Ianuarie 1885 până la 31 Decembrie 1887. Prețul de strigare 850 fl. la an.
c) Dreptul de vînat pe teritorul numitei comune pe timpul dela 1 Ianuarie 1885 până la 31 Decembrie 1890. Prețul de strigare 12 fl. la an.

Licitanții vor depune un vadiu de 10% ; înainte de începerea licitațiunii se vor primi și oferte în scris timbrate și provădate cu vadiul recerut.

Condițiunile mai amănunțite se pot vedea până la ziua numită de licitare atât la subscrisul oficiu, cât și în cancelaria comunală din Tălmăcel.

Sibiu, 20 Septembrie 1884.

Oficiul pretorial.

Boale Secrete

le vindec pe basa celei mai nouă scrutare științifice, chiar și casurile cele mai desperate, fără conturbarea ocupațiunii. Deasemenea urmările rele ale păcatelor secrete de tinerețe (onania), distrucțiunea nervilor și impotența. Cea mai mare discrețiune. Mă rog de raport detaliat despre boală.

Dr. Bella,

memburu la societăți științifice ș. a. 6 Place de la Nation, 6. Paris.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between Budapest, Predeal, Sibiu, and other stations, including train numbers and times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.